

KUNDAN OCH TATA MOT RÅDET

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 21 november 2002 *

I mål T-88/98,

Kundan Industries Ltd,

Tata International Ltd,

Mumbai (Indien), företrädda av advokaterna J.-F. Bellis och P. De Baere, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna H.-J. Rabe och G. Berrisch,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 393/98 av den 16 februari 1998 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fästanordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Thailand (EGT L 50, s. 1).

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 28 februari 2002,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 2.8 och 2.9 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1, nedan kallad grundförordningen) fastställs bestämmelser om beräkning av exportpriset.
- 2 I artikel 2.8 i grundförordningen föreskrivs särskilt att "[e]xportpriset skall vara det pris som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen".
- 3 Artikel 2.9 i samma förordning har följande lydelse:

"I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet* eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de

importerats, på någon annan skälig grund. I dessa fall skall justeringar göras för alla omkostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns. De poster som skall justeras skall inbegripa de som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför gemenskapen och som förefaller vara förbund[na] med eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpningstullar och andra avgifter som skall betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som skall täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.” [*I överensstämmelse med terminologin i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet används i stället för ”förhållande” nedan uttrycket ”en särskild förbindelse”. Övers. anm.]

- 4 I artikel 2.10 i grundförordningen fastställs de kriterier i enlighet med vilka institutionerna skall göra en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet. Däri anges särskilt följande:

”Denna jämförelse skall göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara skall i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubbling skall undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled.”

- 5 I artikel 2.10 i i samma förordning föreskrivs särskilt att en ”[j]ustering skall göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga”.

- 6 I artikel 18 i grundförordningen föreskrivs bestämmelser i fråga om samarbete mellan institutionerna och de företag som berörs av antidumpningsundersökning-
en. I artikel 18.3 anges särskilt följande:

”Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.”

- 7 Slutligen har artikel 20.4 i grundförordningen om parternas rätt till information följande lydelse:

”Ett slutligt utlämnande av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas så snart som möjligt. Utlämnande av uppgifter skall inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas snarast möjligt.”

- 8 I detta hänseende föreskrivs närmare följande i artikel 20.5 i grundförordningen:

”De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter skall endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall skall fastställas

av kommissionen och som skall vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är.”

Bakgrund till tvisten

- 9 Kundan Industries Ltd och Tata International Ltd (nedan kallade Kundan respektive Tata) är bolag som bildats i enlighet med gällande lagstiftning i Indien.
- 10 Kundan tillverkar fästanordningar i rostfritt stål (nedan kallade FIRS) och säljer dessa till Tata, som inom ramen för sin exportverksamhet säljer dem vidare till oberoende importörer i gemenskapen. Affärsförbindelserna mellan sökandena regleras i en principöverenskommelse (memorandum of understanding) om ett exklusivt distributionsavtal. Överenskommelsen ingicks den 25 oktober 1994. Den 16 november 1995 undertecknade sökandena ett tillägg till den nämnda överenskommelsen varigenom de ändrade klausulerna 5 och 7 i denna. I de nämnda klausulerna fastställs villkor för Kundans införskaffande av råmaterial respektive sättet att beräkna köpeskillingen för de varor som Kundan fakturerar Tata liksom Tatas vinstmarginal.
- 11 Den 7 december 1996 offentliggjorde kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av antidumpningsförfaranden beträffande import av FIRS och deras delar med ursprung i Indien, Kina, Malaysia, Sydkorea och Taiwan (EGT C 369, s. 3).
- 12 Efter det att förfarandet hade inletts tillsände kommissionen sökandena ett frågeformulär avsett för producenter och exportörer utanför gemenskapen. Sökandena ingav separata svar till kommissionen.

- 13 I februari 1997 begav sig kommissionens tjänstemän med ansvar för undersökningen till Indien för att genomföra kontroller i sökandenas lokaler.
- 14 Den 5 september 1997 offentliggjorde kommissionen förordning (EG) nr 1732/97 av den 4 september 1997 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av FIRS och deras delar med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand (EGT L 243, s. 17, nedan kallad förordningen om preliminär tull). Genom artikel 1 i denna förordning ålades Kundan en preliminär tull på 53,6 procent.
- 15 Genom skrivelse daterad den 9 september 1997 översände kommissionen uppgifter till sökandena om de viktigaste omständigheterna och de skäl som låg till grund för införandet av en preliminär antidumpningstull.
- 16 Den 10 oktober 1997 tillsände sökandena kommissionen sina synpunkter på fastställandet av den preliminära tullen. De ifrågasatte särskilt de justeringar som kommissionen gjort i fråga om Kundans exportpris.
- 17 Den 29 oktober 1997 sände kommissionen en skrivelse till sökandena vari den efterfrågade uppgifter om deras prisstrategi. I denna skrivelse angav kommissionen för sökandena att den hade konstaterat att de priser som Kundan fakturerade Tata var ungefär 10 procent högre än de priser som Tata fakturerade köpare i gemenskapen och bad dem att förklara detta förhållande.
- 18 Genom skrivelse av den 3 november 1997 svarade sökandena att förklaringen till deras prispolitik var att Tata utnyttjade det system för återbetalning av

importtullar som den indiska regeringen infört (Passbooksystemet). Detta system gjorde det möjligt för bolaget att kompensera ett pris gentemot gemenskapsmarknaden som var lägre än de priser Kundan fakturerade.

- 19 Den 23 december 1997 översände kommissionen ett dokument till sökandena med uppgifter om de viktigaste omständigheterna och skälen till att den avsåg föreslå rådet att införa slutgiltiga antidumpningstullar gentemot dem. I det dokumentet angavs att exportpriset inte längre beräknades utifrån de priser som Kundan fakturerade Tata utan utifrån de priser som Tata fakturerade köpare i gemenskapen. Kommissionen redovisade däri även skälen till att den beslutat att från det sålunda beräknade exportpriset dra en provision uppskattad till 2 procent.

- 20 Sökandena redovisade sina synpunkter i skrivelser av den 13 januari och den 2 februari 1998. De motsatte sig att Tatas vidareförsäljningspris användes för beräkningen av exportpriset och att avdrag gjordes med en uppskattad provision. De opponerade sig även mot den skillnad i dumpningsmarginaler som konstaterats mellan de olika indiska exportörer som samarbetat med kommissionen.

- 21 Kommissionen besvarade dessa synpunkter genom skrivelse av den 10 februari 1998.

- 22 Den 16 februari 1998 antog rådet förordning (EG) nr 393/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av FIRS och deras delar med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Thailand (EGT L 50, s. 1, nedan kallad förordningen om slutgiltig tull eller den ifrågasatta förordningen). Genom denna förordning infördes en slutgiltig antidumpningstull på 47,4 procent på importen av sådana FIRS som sökandena exporterar.

Förfarande

- 23 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 juni 1998, väckt förevarande talan.
- 24 Kommissionen ansökte den 29 september 1998 om att få intervensera till stöd för rådets yrkanden.
- 25 Parterna i målet hade inget att erinra mot denna ansökan och kommissionen tilläts därför att intervensera genom beslut av ordföranden för förstainstansrättens fjärde avdelning av den 16 november 1998.
- 26 Då kommissionen avstått från att inkomma med en interventionsinlägga, avslutades det skriftliga förfarandet den 26 maj 1999.
- 27 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet.
- 28 Som en processledningsåtgärd anmodade förstainstansrätten rådet att besvara skriftliga frågor. Rådet efterkom denna anmodan inom föreskriven tidsfrist. Rådet anmodades också att inkomma med uppgifter om hur det konstruerade normalvärdet fastställdes för de två andra indiska tillverkare/exportörer som berördes av den administrativa undersökningen som avslutades genom att den ifrågasatta förordningen antogs. Genom skrivelser av den 13 februari och den 20 februari 2002, som tillsändes kansliet informerade rådet förstainstansrätten

om att det betraktade dessa uppgifter som sekretessbelagda och att det inte var behörigt att lämna ut dem. Genom skrivelse från kansliet av den 22 februari 2002 informerades parterna om att förstainstansrätten förbehöll sig rätten att senare besluta om eventuella åtgärder angående den sekretessfråga som rådet väckt.

- 29 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 28 februari 2002. Vid denna informerade ordföranden för förstainstansrättens fjärde avdelning parterna om att förstainstansrätten eventuellt skulle besluta om att de uppgifter som rådet hade anfört var sekretessbelagda skulle inges. Av detta skäl flyttades avslutandet av det muntliga förfarandet fram till ett senare datum.
- 30 Då förstainstansrätten inte fann det nödvändigt att förordna om de ovannämnda utredningsåtgärderna informerades parterna genom skrivelse av den 12 mars 2002 om att det muntliga förfarandet hade avslutats samma dag.

Parternas yrkanden

- 31 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen i den mån som det genom den införs en slutgiltig antidumpningstull på de FIRS som sökandena tillverkar och exporterar, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1 i den ifrågasatta förordningen i den mån det genom artikeln införs en slutgiltig antidumpningstull som överstiger 45,5 procent på importen av FIRS som produceras och exporteras av sökandena, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

33 Sökandena har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 18.3 i grundförordningen. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 20.4 i grundförordningen.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen

Parternas argument

34 Sökandena har hävdatt att rådet har åsidosatt artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen genom att deras exportpris i den ifrågasatta förordningen har

fastställts utifrån det pris som Tata tillämpat på gemenskapsmarknaden och inte det pris som Kunden fakturerat Tata. Sökandena har med stöd av artikel 2.8 i grundförordningen och i enlighet med gemenskapsinstitutionernas fasta praxis gjort gällande att det tillämpliga exportpriset när en producent säljer sin vara för export till gemenskapen till ett oberoende bolag eller till en annan mellanhand i samma land (eller i ett annat tredje land) skall vara det pris som producenten fakturerar det bolag som skall vidare sälja varan till kunden i gemenskapen och som skall genomföra exportformalitetserna.

- 35 Enligt artikel 2.9 i grundförordningen får institutionerna göra avsteg från den ovannämnda praxisen endast om exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av en särskild förbindelse eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part.
- 36 Sökandena har i detta hänseende påpekat för det första att det mellan dem inte råder en sådan särskild förbindelse som avses i artikel 2.9 i grundförordningen och att den omständigheten att det finns ett exklusivavtal såsom det som reglerar deras affärsförbindelser inte i sig är tillräcklig för att det skall anses finnas en sådan särskild förbindelse mellan dem som avses i denna bestämmelse.
- 37 De har för det andra hävdatt att det faktum att Tata, tack vare återbetalningen av importtullar genom Passbooksystemet, kan vidare sälja de aktuella varorna till gemenskapen till ett pris som är lägre än det pris som bolaget köpt dem för av Kunden, inte medför att det sistnämnda priset skall anses otillförlitligt i den mening som avses i artikel 2.9 i grundförordningen. Enligt sökandena är det endast inom ramen för rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1) som institutionerna i förekommande fall kan vidta åtgärder gentemot de förmåner som Tata har enligt Passbooksystemet.

- 38 Sökandena har för det tredje invänt mot rådets påstående att de priser som de använder sinsemellan skall anses otillförlitliga på grund av de ändringar som gjordes i deras principöverenskommelse år 1995. För det första innebar dessa ändringar endast att en metod för att beräkna priset infördes, vilket är en normal beståndsdel i alla exklusiva sälj- eller köpeavtal. Vidare skall det förhållandet att ett belopp motsvarande 75 procent av de förmåner som Tata erhöll genom Passbooksystemet inkluderades i det pris som Kundan fakturerade Tata betraktas mot bakgrund av dels hur detta system fungerade, dels historiken bakom deras affärsförbindelse.
- 39 Sökandena har i detta hänseende närmare angett att Passbooksystemet är ett av flera olika system för tullrestitution som gäller till förmån för indiska exportörer. De har framhållit att det i artikel 2.10 b i grundförordningen föreskrivs att en justering av normalvärdet skall göras när sådana system finns. Genom denna justering skulle normalvärdet sättas ned med ett belopp som motsvarar återbetalningen av importtullarna, och dumpningsmarginalen skulle som en följd därav minskas. En producent som tillverkar gods och exporterar detta direkt till gemenskapen utan mellanhänder skulle således, genom att utnyttja tullrestitutionssystemet, kunna bestämma ett exportpris som var lägre än det pris som han bestämmer när han säljer varan på den inhemska marknaden, utan att för den sakens skull höja sin dumpningsmarginal.
- 40 Sökandena har vidare framhållit att eftersom produktions- och exportverksamheten i deras fall utövas av två skilda bolag kan de endast dra nytta av den justering som föreskrivs i artikel 2.10 b i grundförordningen genom att ordna sina förhållanden så att det av bolagen som köper råmaterial även kan uppbära återbetalningen av tullen. De har således förklarat att när de år 1995 beslöt att ändra det system för införskaffande av råmaterial som ursprungligen föreskrevs i deras principöverenskommelse och kom överens om att Kundan därefter skulle direktimportera dessa, var de tvungna att ändra beräkningsmetoden för priset för att Kundan skulle kunna erhålla återbetalning av tullen. De har tillagt att de då kom överens om att ett belopp motsvarande 75 procent av den importkredit som Tata erhöll genom Passbooksystemet i egenskap av exportör av färdiga produkter skulle överföras till Kundan genom en motsvarande höjning av det pris som Tata betalade till Kundan. Tata gick med på denna ändring eftersom det tack vare sin

ställning som Star Trading House (handelsföretag med gott anseende) kunde erhålla ytterligare förmåner enligt Passbooksystemet, vilka ett litet bolag som Kundan inte kunde erhålla.

- 41 Sökandena har slutligen hävdad att orsaken till att institutionerna avvikit från det exportpris som Kundan fakturerat Tata inte står att finna i innehållet i deras principöverenskommelse utan snarare i det förhållandet att institutionerna kvalificerat de förmåner som Tata erhållit enligt Passbooksystemet såsom icke tillåtna restitutioner enligt artikel 2.10 b i grundförordningen. Sökanden har i detta hänseende påpekat att, såsom framgår av skäl 42 i förordningen om preliminär tull, kommissionen avvisade den begäran om justering enligt den ovannämnda bestämmelsen i grundförordningen som sökandena gjorde avseende de förmåner som Tata erhöll i enlighet med Passbooksystemet. De har närmare angett att kommissionen nämligen fann att sökandena inte hade visat att det fanns ett samband mellan det importerade råmaterial som använts för tillverkning av de berörda produkterna och de återbetalningar som erhållits i enlighet med Passbooksystemet. Sökandena har emellertid konstaterat att det var först efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull som kommissionen insåg att det förhållandet att den nämnda begäran om justering avvisades inte hade någon inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen. Kommissionens reaktion blev då att vid fastställandet av exportpriset avvika från det pris som Kundan fakturerat Tata och att i dess ställe använda det vidareförsäljningspris som Tata tillämpade. Sökandena har i detta hänseende citerat kommissionens skrivelse av den 10 februari 1998 vari kommissionen varken åberopade att det fanns ett kompensationsarrangemang mellan Tata och Kundan eller nämnde de ändringar som hade gjorts i deras principöverenskommelse år 1995.

- 42 Rådet har genmält att de priser som Kundan fakturerat Tata är otillförlitliga i den mening som avses i artikel 2.9 i grundförordningen eftersom de innehåller en kompenserande del.

- 43 Rådet har i detta hänseende påpekat att i enlighet med de ändringar som sökandena gjort i sin principöverenskommelse består det pris som Kundan

fakturerat Tata egentligen av två delar, nämligen dels det faktiska priset för de varor som tillhandahållits Tata, dels beloppet som motsvarar 75 procent av de förmåner som Tata erhöll genom Passbooksystemet. Den andra delen utgör enligt rådets mening en kompenserande del.

- 44 Rådet har även bestritt sökandenas argument att ett lämpligt medel i förevarande fall skulle vara en åtgärd grundad på de gemenskapsrättsliga antisubventionsbestämmelserna. Tvärtemot vad sökandena har hävdad påverkas inte det vidareförsäljningspris som Tata tillämpat på gemenskapsmarknaden, vilket har använts som grund för att bestämma exportpriset, av de förmåner som erhållits enligt Passbooksystemet. Rådet har i detta hänseende understrukit att det framgår av den ändrade versionen av principöverenskommelsen att Tata använder en bruttovinstmarginal på 8—10 procent av det "fabrikpris" som Kundan fakturerar. Enligt rådet följer det därav att Tatas vidareförsäljningspris till gemenskapen endast är resultatet av en kommersiell beräkning grundad på det verkliga pris som Kundan fakturerar och som höjts med en bestämd vinstmarginal.
- 45 Enligt rådet kan Passbooksystemet, tvärtemot vad sökandena har gjort gällande, inte betraktas som ett normalt system för återbetalning av importtullar. De förmåner som beviljas Passbookinnehavare bestäms på grundval av en enkel uppskattning av mängden importerat råmaterial i den exporterade varan utan att exportören är skyldig att visa att den aktuella varan faktiskt har tillverkats av importerat råmaterial.
- 46 Rådet har dessutom påpekat att sökandena försöker upprätta ett samband mellan frågan om exportprisets tillförlitlighet och frågan huruvida Passbooksystemet kan ge upphov till en justering i enlighet med artiklarna 2.10 b i grundförordningen. Enligt rådet finns inget samband mellan dessa frågor. Under alla förhållanden saknar sökandenas resonemang relevans eftersom de inte har hävdat att de felaktigt förvägrats en justering enligt den ovannämnda bestämmelsen.

Förstainstansrättens bedömning

- 47 Inom ramen för sin första grund har sökandena i huvudsak hävdad att rådet har åsidosatt artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen genom att fastställa exportpriset utifrån det pris som Tata tillämpat gentemot gemenskapen.
- 48 Förstainstansrätten erinrar om att det i artikel 2.8 i grundförordningen föreskrivs att exportpriset skall vara det pris som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export till gemenskapen. Enligt artikel 2.9 gäller följande: I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av en särskild förbindelse eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.
- 49 Det framgår av artikel 2.9 att institutionerna kan anse att exportpriset är otillförlitligt i två fall, nämligen på grund av en särskild förbindelse mellan exportören och importören eller en tredje part eller på grund av ett kompensationsarrangemang mellan exportören, importören eller en tredje part. Bortsett från dessa fall är institutionerna skyldiga att grunda sig på exportpriset, då ett sådant finns, när de fastställer dumpningen.
- 50 Förstainstansrätten erinrar vidare om att institutionerna enligt en fast rättspraxis förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning inom området för åtgärder till skydd för handel (se bland annat förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-97/95, Sinochem mot rådet, REG 1998, s. II-85, punkt 51, och av den 17 juli 1998 i mål T-118/96, Thai Bicycle mot rådet, REG 1998, s. II-2991, punkterna 32 och 33). Det har i detta hänseende fastställts, i förstainstansrättens dom av den 30 mars 2000 i mål T-51/96, Miwon mot rådet

(REG 2000, s. II-1841), punkt 42, att prövningen av huruvida de exportpriser som en exportör har uppgivit är tillförlitliga med nödvändighet innebär komplicerade ekonomiska bedömningar vid vilka institutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Detta innebär att gemenskapsdomstolen endast skall göra en begränsad rättslig prövning.

- 51 I förevarande fall skall förstainstansrätten följaktligen endast pröva om institutionerna har gjort en uppenbart felaktig bedömning när de, med hänsyn till de uppgifter de förfogade över, ansåg att de priser som Kundan fakturerade Tata var otillförlitliga.
- 52 Det framgår i detta hänseende av skäl 29 i den ifrågasatta förordningen att institutionerna efter kontroll fann ”den metod som användes vid det preliminära förfarandet inte vara lämplig eftersom det pris som togs ut av handelsföretaget [Tata] inte var tillförlitligt på grund av förekomsten av en särskild förbindelse eller ett kompensationsavtal mellan tillverkaren och detta företag”.
- 53 För att få kännedom om de uppgifter som institutionerna grundade sin slutsats på skall det administrativa förfarandet beaktas och särskilt den korrespondens som utväxlades mellan kommissionen och sökandena efter det att förordningen om preliminär tull hade antagits.
- 54 Genom skrivelse av den 29 oktober 1997 lät kommissionen meddela sökandenas ombud att den, efter att ha jämfört de försäljningspriser som Kundan tillämpade gentemot Tata med dem som det sistnämnda bolaget tillämpade gentemot gemenskapsköpare, hade konstaterat att de förstnämnda priserna i genomsnitt var 10 procent högre än de sistnämnda. Kommissionen anmodade därför sökandena att motivera sin prispolitik i fråga om de aktuella transaktionerna med risk för att dessa transaktioner annars skulle anses ha genomförts ”utanför normala handelsvillkor”.

- 55 I sin skrivelse av den 3 november 1997 efterkom sökandenas ombud kommissionens anmodan och angav att den skillnad som uppstod genom att de priser som Tata tillämpade i gemenskapen var ungefär 10 procent lägre än de priser som Kundan fakturerade, mer än väl uppvägdes av de förmåner som den indiska regeringen beviljade Tata i enlighet med Passbooksystemet.
- 56 Den 23 december 1997 översände kommissionen ett dokument till sökandenas ombud med uppgifter om de viktigaste omständigheterna och skälen till att den avsåg att föreslå rådet att införa slutgiltiga antidumpningstullar gentemot dem. Beträffande fastställandet av exportpriset angav kommissionen att ”de priser som Kundan fakturerat Tata för de aktuella varornas export till gemenskapen under undersökningsperioden inte kan anses ha upprättats på normala handelsvillkor och det skall anses råda en särskild förbindelse mellan de två bolagen i fråga om de nämnda exporterna (förekomsten av ett exklusivavtal)”.
- 57 Den 13 januari 1998 framförde sökandenas ombud synpunkter på dokumentet med uppgifter av den 23 december 1997. I fråga om fastställande av exportpriset hävdade han, efter att ha understrukit att Kundan och Tata skall betraktas som i alla hänseenden självständiga bolag, att ”alla slutsatser att det finns ett kompensationsarrangemang mellan parterna är helt felaktiga”.
- 58 I sin skrivelse av den 10 februari 1998 bemötte kommissionen dessa synpunkter genom att ange bland annat följande:

”... undersökningen har visat att de priser som Tata fakturerar kunderna i gemenskapen är lägre än de priser som Kundan fakturerar Tata. Med hänsyn till denna situation har kommissionen funnit att de sistnämnda priserna inte kan

återspegla den ekonomiska verkligheten. Det förhållandet att denna situation kan vara en följd av det kompensationsystem som föreskrivs genom Passbooksystemet... kan inte föranleda annan bedömning än att de priser som Kundan fakturerar Tata är otillförlitliga jämförda med dem som tillämpas inom gemenskapsmarknaden. Att använda Kundans priser skulle innebära att man beviljade en redan avslagen justering för restitution av importavgifter.”

59 Det framgår av denna korrespondens att kommissionen grundat sin slutsats att de priser som Kundan fakturerat Tata är otillförlitliga huvudsakligen på konstaterandet att dessa priser var högre än de priser som Tata tillämpade på gemenskapsmarknaden och att de, som en följd därav, inte kunde motsvara den ekonomiska verkligheten.

60 Det framgår således att institutionerna under det administrativa förfarandet inte har visat att det mellan sökandena fanns en särskild förbindelse eller ett kompensationsarrangemang, men att de slutit sig till att en särskild förbindelse eller ett sådant kompensationsarrangemang förelåg huvudsakligen av att de vidareförsäljningspriser som Tata tillämpade på gemenskapsmarknaden var lägre än de priser som Kundan fakturerade.

61 Denna metod strider vare sig mot lydelsen av eller andemeningen i artikel 2.9 i grundförordningen. Det framgår i själva verket av denna bestämmelse och särskilt av det använda uttrycket förefaller att institutionerna har befogenhet att företa en skönsmässig bedömning för att bestämma huruvida denna artikel skall tillämpas. Det framgår vidare att det konstruerade exportpriset kan användas inte bara när institutionerna erhåller bevis på att det finns ett kompensationsarrangemang utan också när ett sådant arrangemang tycks finnas (se analogt domen i det ovannämnda målet *Miwon mot rådet*, punkt 40, om tolkningen av artikel 2.8 b i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98)).

- 62 Följaktligen skall det kontrolleras om institutionerna mot bakgrund av de uppgifter de förfogade över har haft fog att sluta sig till att det fanns en särskild förbindelse eller ett kompensationsarrangemang i den mening som avses i artikel 2.9 i grundförordningen.
- 63 Förstainstansrätten skall således undersöka för det första om institutionerna av den prispolitik som Tata tillämpade kunde sluta sig till att det fanns en särskild förbindelse eller ett kompensationsarrangemang och, för det andra, huruvida institutionerna hade fog att underkänna de alternativa förklaringar som sökandena tillhandahållit med hänvisning till Passbooksystemet.

— Den prispolitik som Tata tillämpade

- 64 Det skall inledningsvis erinras om domen i det ovannämnda målet Miwon mot rådet i fråga om den prispolitik som importörer av mononatriumglutamat med ursprung i Republiken Korea tillämpade. Förstainstansrätten fann i domen särskilt att det förhållandet att dessa importörer, under undersökningsperioden, konstant och systematiskt hade sålt varor till gemenskapsmarknaden till underpris, med förbehåll för alternativa förklaringar, skulle anses vara ett relevant indicium när det gällde att styrka att de exportpriser som sökandebolaget hade anmält inte var tillförlitliga eller att det förelåg ett kompensationsarrangemang (punkterna 46—53). Förstainstansrätten angav att svarandestitutionerna med rätta hade ansett att försäljning till priser som inte täcker inköpspriset ökat med ett belopp motsvarande försäljningskostnader, administrativa kostnader, andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal är försäljning till underpris.
- 65 I förevarande fall framgår det av de handlingar som givits in i målet och särskilt av den tabell som bifogats i bilaga tio till ansökan att Tata under undersökningsperioden sålde de berörda varorna vidare till sina gemenskapskunder till priser

som mestadels var lägre än de inköpspriser på ”fabrikprisnivå” som Kundan fakturerade och att de i samtliga fall var lägre än inköpspriset ökat med ett belopp motsvarande Tatas försäljningskostnader och andra kostnader. Detta förhållande har för övrigt inte bestritts av sökandena, vare sig under det administrativa förfarandet eller under förfarandet vid förstainstansrätten.

- 66 Mot denna bakgrund begick institutionerna inte något fel när de under det administrativa förfarandet ansåg — med förbehåll för andra förklaringar av de berörda företagen — att Tatas prispolitik på gemenskapsmarknaden utgjorde ett indicium på att de priser som Kundan angett var otillförlitliga och, i synnerhet, att det förelåg ett kompensationsarrangemang.

— De alternativa förklaringar som sökandena lämnat i fråga om Passbooksystemets funktion

- 67 Sökandena har hävdat att det inte fanns något kompensationsarrangemang mellan dem och att det endast var tack vare systemet för restitution av importtullar som följer av Passbooksystemet som Tata kunde fakturera sina gemenskapskunder priser som i majoriteten av fallen var lägre än de priser som Kundan fakturerade Tata och ändå behålla sin vinstmarginal. Tack vare detta system kunde Tata erhålla kredit för importtullarna på de exporterade varorna. Detta gjorde det möjligt för bolaget att kompensera skillnaden mellan de priser som bolaget köpte de aktuella varorna för av Kundan och de priser, ökade med försäljningskostnader och andra kostnader, för vilka bolaget vidare sålde dessa varor på gemenskapsmarknaden.

- 68 Av de handlingar som bifogats målet och de förklaringar som parterna har lämnat under förfarandet vid förstainstansrätten framgår följande. Passbooksystemet trädde i kraft den 30 maj 1995 och avskaffades den 31 mars 1997. Det utgjorde ett kreditssystem för importtullar för vissa kategorier av exportörer,

nämligen de indiska tillverkare som exporterade (tillverkare/exportörer) och de exportörer, oavsett om dessa var tillverkare eller bara handlare, som tilldelats ett Export House, Trading House, Star Trading House och Superstar Trading House-certificate (handelshusintyg). Alla stödberättigade exportörer kunde ansöka om en handling (Passbook), i vilken tullbeloppen förtecknades under kredit eller debet. Vid exporten av färdiga produkter kunde exportören ansöka om en kredit som han använde för avräkning av tull på sina senare import. Olika faktorer beaktades vid beräkningen av det kreditbelopp som kunde beviljas i enlighet med Standard Input/Output norms. Dessa normer offentliggjordes, för varje exporterad vara, av de indiska myndigheterna. I normerna angavs den mängd råmaterial som i regel importerades och som var nödvändig för tillverkningen av en enhet färdiga produkter. Mängden fastställdes av Special Advance Licensing Committee på grundval av en teknisk analys av tillverkningsprocessen och av allmän statistisk information. Genom tillämpning av Standard Input/Output norms beviljades kredit på upp till ett belopp som motsvarade den bastull som skulle betalas för de importerade insatsvaror som normalt användes av den indiska industrin vid tillverkning av den exporterade varan i fråga. Den beviljade krediten fördes in i Passbook och kunde användas till att betala tullavgifter på framtida import av alla slags varor. De importerade varorna behövde inte ha någon anknytning till exportörens faktiska tillverkning och kunde säljas på den indiska marknaden. En Passbook var giltig under två år från dagen för utfärdandet.

⁶⁹ I förevarande fall skall det hänvisas till den tabell som bifogats bilaga 10 till ansökan innehållande en förteckning över Tatas försäljning i gemenskapen under undersökningsperioden. I förteckningen anges för varje transaktion de priser som Tata fakturerat gemenskapsköparna, de belopp som Tata betalat till Kundan, de totala kostnader som Tata haft, de kreditbelopp som detta bolag erhållit med tillämpning av Passbooksystemet samt dess bruttovinstmarginal. Av denna tabell framgår att det endast var tack vare den kredit som Tata erhållit med tillämpning av Passbooksystemet som bolaget på varje transaktion kunde uppvisa en bruttovinstmarginal på 8—10 procent trots att samtliga av dess försäljningar till gemenskapen genomfördes till underpris.

- 70 Härav följer att, såsom sökandena hävdar, Tatas prispolitik på gemenskapsmarknaden kan förklaras med de förmåner som bolaget åtnjöt med tillämpning av Passbooksystemet.
- 71 Förstainstansrätten skall mot denna bakgrund undersöka om det var riktigt av kommissionen att, på grundval av de uppgifter som den förfogade över, underkänna de alternativa förklaringar som sökandena framlagt.
- 72 Sökandenas prispolitik skall i detta hänseende undersökas mot bakgrund av de ändringar som de gjorde år 1995 i principöverenskommelsen som reglerade deras affärsförbindelser.
- 73 Ändringarna rör klausulerna 5 och 7 i principöverenskommelsen vari fastställs villkor för Kundans införskaffande av råmaterial respektive sättet att beräkna köpeskillingen för de varor som Kundan fakturerar Tata och vidareförsäljningspriserna gentemot gemenskapen liksom Tatas vinstmarginal. I klausul 7 i denna överenskommelse i dess ändrade lydelse år 1995 föreskrevs att ett belopp motsvarande 75 procent av den importkredit som Tata erhållit med tillämpning av Passbooksystemet skulle överföras till Kundan genom en motsvarande höjning av det pris som Tata betalade till Kundan. I denna klausul föreskrevs dessutom att Tatas vinstmarginal och kostnader för varje transaktion skulle täckas genom en höjning på 8—10 procent av detta pris.
- 74 Sökandena har hävdar att det endast är på grund av att det i den ändrade versionen av principöverenskommelsen föreskrevs att Kundan självständigt importerade råmaterial som de var tvungna att anta nya beräkningssätt för priset för att Kundan skulle kunna dra fördel av Passbooksystemet. Enligt

sökandena innehåller följaktligen de ändringar som gjorts i principöverenskommelsen ingen uppgift om att det finns något kompensationsarrangemang mellan dem som gör att institutionerna kan avvika från den bestämmelse som föreskrivs i artikel 2.8 i grundförordningen och hänföra sig till ett konstruerat exportpris.

- 75 Det skall i detta hänseende påpekas att de förmåner som uppstått genom Passbooksystemets creditsystem för importtullar har beaktats när priset förhandlats fram mellan tillverkaren och exportören och de utgör närmare bestämt en av beståndsdelarna i detta pris. Det framgår dessutom av klausul 7 i den ändrade versionen av principöverenskommelsen att sökandena hade genomfört ett system i syfte att dela på dessa förmåner.
- 76 Förstainstansrätten konstaterar mot denna bakgrund att det pris som Kundan fakturerade Tata, vilket utgör det verkliga exportpriset, var påverkat av de förmåner som det sistnämnda bolaget åtnjöt med tillämpning av Passbooksystemet.
- 77 Det skall därför prövas om denna påverkan gör att de priser som använts mellan sökandena skall anses som otillförlitliga i den mening som avses i artikel 2.9 i grundförordningen.
- 78 Förstainstansrätten erinrar härvid till en början om att, såsom har konstaterats i punkt 69 ovan, den enda omständigheten som gjorde det möjligt för Tata att använda priser på gemenskapsmarknaden som var lägre än inköpspriset ökat med kostnaderna och samtidigt behålla en bruttovinstmarginal på 8—10 procent, var den kredit som erhöles med tillämpning av Passbooksystemet. Eftersom 75 procent av den kredit som erhöles med tillämpning av detta system i enlighet med den ändrade versionen av principöverenskommelsen överfördes till Kundan var det tack vare de resterande 25 procenten som Tata kunde kompensera den försäljning till underpris som gjordes på gemenskapsmarknaden och erhålla sin vinstmarginal.

- 79 Förstainstansrätten konstaterar vidare att, såsom rådet understrukt, Passbook-systemet, tvärtemot sedvanliga system för återbetalning av importtullar, inte krävde ett direkt samband mellan den importerade egendomen och de varor som skulle exporteras. De fördelar som beviljades Passbookinnehavaren bestämdes genom en uppskattning av mängden importerat råmaterial i den exporterade produkten som den behöriga myndigheten gjorde på grundval av standardnormer.
- 80 Mot denna bakgrund gav Passbooksystemet sökandena möjlighet att dela på de förmåner som det genererade.
- 81 Att de tullbelopp som skulle återbetalas enligt detta system beräknades på grundval av standardnormer gjorde det dessutom möjligt för dem att, vid beställningen till Kundan och fastställandet av priset, med exakthet känna till beloppet på de importtullar som skulle återbetalas till Tata vid exporten. Genom att i förväg beräkna det belopp som motsvarade 25 procent av dessa tullar som skulle tillfalla Tata enligt den ändrade versionen av principöverenskommelsen kunde sökandena för varje beställning lägga Kundans priser på en sådan nivå att Tata alltid hade samma vinstmarginal trots de priser som detta bolag tillämpade på gemenskapsmarknaden.
- 82 Överföringen till Kundan av 75 procent av den kredit som Tata erhållit enligt Passbooksystemet genom en höjning av det pris som fakturerades Tata gjorde det möjligt för sökandena att uppvisa ett högre verkligt exportpris och, vid jämförelsen med normalvärdet inom ramen för ett antidumpningsförfarande, ge intryck av en mindre dumpningsmarginal.
- 83 Mot bakgrund av ovanstående finner förstainstansrätten att institutionerna inte gjort någon uppenbart oriktig bedömning genom att anse att det pris som Kundan fakturerat Tata var otillförlitligt på grund av att det fanns ett

kompensationsarrangemang mellan dem. Institutionerna har följaktligen inte åsidosatt artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen genom att besluta sig för att avvika från detta pris och att hänföra sig till ett konstruerat exportpris.

84 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen

Parternas argument

85 Sökandena har gjort gällande följande. Rådet saknade rättslig grund för att från det pris som Tata fakturerade sina kunder i gemenskapen dra en provision uppskattad till ungefär 2 procent. De har bestritt kommissionens slutsats att Tata fullgjorde uppgifter som vanligtvis utförs av en handlare som agerar på provisionsbasis. De har insisterat på att förhållandet mellan dem är ett förhållande mellan en köpare och en säljare och inte ett förhållande mellan en kommittent och dennes kommissionär. De har närmare angett att Kunden varken direkt eller indirekt på grundval av samma faktura eller av en skild faktura har betalat någon provision till Tata för dess roll som mellanman. I artikel 2.10 i i grundförordningen föreskrivs justering endast för provisioner som faktiskt utbetalats och som har direkt samband med försäljningarna i fråga.

86 Rådet har genmält att en justering av exportpriset motsvarande en betald provision har gjorts därför att det har ansetts att den roll som Tata haft i förhållandena mellan sökandena var analog med den roll som en handlare som

agerar på provisionsbasis har. Rådet har i detta hänseende hänvisat till innehållet i principöverenskommelsen i dess lydelse efter sökandenas ändring år 1995 och särskilt till de klausuler enligt vilka Tata skulle arbeta med en ökning med 8—10 procent av Kundans ”fabrikpriser” och ange leveransvillkoren för köparna.

87 Rådet har närmare angett att institutionerna kan göra en justering på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen inte bara när provision faktiskt har betalats utan också när mellanmannens roll i exporten är analog med den roll som en agent som agerar på provision har. Den enda skillnaden mellan dessa två situationer ligger i det förhållandet att mellanmannen erhåller äganderätten till de varor han exporterar. Att behandla dessa två situationer olika av denna enda anledning innebär, enligt rådet, ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.

88 Rådet har i andra hand hävdad att om institutionerna skulle ha gjort en uppenbart oriktig bedömning genom den aktuella justeringen har denna oriktighet ingen inverkan på den införda antidumpningstullens rättsenlighet utan endast på tullbeloppets storlek. Den dumpningsmarginal som fastställts för sökandena är på 47,4 procent medan den är 45,5 procent om ingen hänsyn tas till justeringen motsvarande en betald provision. Rådet anser därför att om förstainstansrätten skulle godta den andra grunden skulle detta endast innebära en ogiltigförklaring av artikel 1 i den ifrågasatta förordningen i den mån som det genom den sistnämnda införs en slutgiltig antidumpningstull överstigande 45,5 procent.

Förstainstansrättens bedömning

89 Genom den andra grunden har sökandena ifrågasatt det avdrag för provision uppskattad till ungefär 2 procent som gjorts från det exportpris som använts för sökandena, nämligen det pris som Tata tillämpat på gemenskapsmarknaden.

- 90 Förstainstansrätten påpekar inledningsvis att det, beträffande det nämnda avdraget, har redovisats i skäl 35 i den ifrågasatta förordningen att det i sökandenas fall för en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset krävdes att det senare justerades med beaktande av handelsföretagets verksamhet. I samma skäl anges följande:

”Eftersom [Tata], vad gäller dess verksamhet, kan liknas vid en handlare som agerar på provisionsbasis, gjordes en justering på grundval av detta företags egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinst. Denna justering avräknades från de priser som... företaget tog ut av oberoende kunder i gemenskapen.”

- 91 Det framgår av detta skäl att justeringen gjordes på grundval av Tatas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinst. Det framgår emellertid av en skrivelse av den 19 februari 1998 från kommissionen till sökandena att avdragsbeloppet motsvarar en procentsats som tillämpats på en annan handlare inom ramen för samma undersökning. I sitt svaromål har rådet förklarat denna brist på sammanhang med att skäl 35 innehåller ett materiellt fel som inte påverkar rättsenligheten av den ifrågasatta förordningen.

- 92 Förstainstansrätten erinrar vidare om att det i artikel 2.10 i grundförordningen föreskrivs att vid jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet ”skall i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet”. I artikel 2.10 i i samma förordning föreskrivs att en ”[j]ustering skall göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga”.

- 93 Sökandena har gjort gällande att ett avdrag för provision i enlighet med artikel 2.10 i kan göras endast för provision som faktiskt har betalats eller skall betalas. Rådet har hävdats att gemenskapsinstitutionerna kan göra en sådan

justering även när någon provision inte har betalats men när tillverkaren säljer genom en handlare som mellanman som är etablerad i exportlandet och vars funktion är analog med den funktion som en agent som agerar på provisionsbasis har.

94 Rådets uppfattning kan inte godtas. Det framgår nämligen av såväl lydelsen av artikel 2.10 i grundförordningen som artikelns struktur att en justering av exportpriset eller normalvärdet kan göras endast för att ta hänsyn till olikheter beträffande faktorer som påverkar priserna och således deras jämförbarhet. Så är emellertid inte fallet med en provision som faktiskt inte har betalats.

95 För att kunna göra justeringen i fråga skulle institutionerna ha grundat sig på omständigheter som kan visa, eller föranleda slutsatsen, att en provision faktiskt har betalats och att den i viss utsträckning kan påverka jämförbarheten mellan exportpriset och normalvärdet.

96 En part som med stöd av artikel 2.10 i grundförordningen begär justeringar för att göra normalvärdet och exportpriset jämförbara så att dumpningsmarginalen kan bestämmas måste visa att hans begäran är berättigad (se bland annat domstolens dom av den 11 juli 1990 i de förenade målen C-320/86 och C-188/87, Stanko France mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-3013, punkt 48). På samma sätt åligger det institutionerna att, när de anser sig behöva göra en justering som den som har gjorts i förevarande fall, stödja sig på bevis eller åtminstone indicier som kan visa existensen av den faktor som justeringen är grundad på och bestämma dess inverkan på prisjämförelsen.

- 97 I förevarande fall har institutionerna emellertid endast grundat sig på att en likhet konstaterats mellan de funktioner som Tata haft inom ramen för sin exportverksamhet med den funktion som en handlare som agerar på provisionsbasis har. Eftersom de ansett att detta konstaterande räcker för att göra den ifrågavarande justeringen har de inte pekat på det minsta indicium som kan leda till slutsatsen att provision överenskommit mellan Kunden och Tata.
- 98 Förstainstansrätten finner mot denna bakgrund att institutionerna har gjort en uppenbart felaktig tillämpning av artikel 2.10 i grundförordningen.
- 99 Rådets argument att institutionerna skulle ha åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen om de inte hade gjort justeringen i fråga kan inte ändra denna slutsats.
- 100 Enligt en fast rättspraxis har nämligen gemenskapsinstitutionerna åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen om de har behandlat lika situationer olika och detta har missgynnat vissa aktörer i förhållande till andra, utan att det finns några objektiva skillnader av viss betydelse som rättfärdigar denna särbehandling (se bland annat förstainstansrättens dom av den 12 maj 1999 i de förenade målen T-164/96—T-167/96, T-122/97 och T-130/97, Moccia Irme m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-1477, punkt 188). Även om man i förevarande fall antar att Tatas situation, såsom institutionerna har hävdat, är analog med situationen för en handlare som agerar på provisionsbasis, kan de endast kritiseras för att ha åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen om de har underlåtit att göra en justering på grund av en provision som det har visats verkligen har betalats eller skall betalas till Tata.
- 101 Med hänsyn till ovanstående skall talan bifallas i den utsträckning den avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 18.3 i grundförordningen

Parternas argument

- 102 Sökandena har framhållit att dumpningsmarginalen har beräknats utifrån en jämförelse mellan normalvärdet per produktkodsnummer (nedan kallat PKN), som bestämts på grundval av de uppgifter som Kundan tillhandahållit om sin försäljning på den inhemska marknaden, och de exportpriser per PKN som bestämts på grundval av Tatas vidareförsäljning till gemenskapsmarknaden. Samma uppgifter per PKN som Kundan tillhandahållit har använts i förordningen om preliminär tull för jämförelsen med andra indiska exportörers exportpriser eftersom Kundan var den enda tillverkare som sålde på den inhemska marknaden.
- 103 De har, såsom framgår av skäl 14 i förordningen om slutgiltig tull, gjort gällande att kommissionen, efter det att de preliminära antidumpningstullarna hade införts, insåg att Kundan hade begått betydande fel i klassificeringen av de varor som berördes av PKN. Trots detta konstaterande har institutionerna fortsatt att använda dessa koder för jämförelsen med de PKN som Tata använde för sin försäljning på gemenskapsmarknaden.
- 104 Sökandena har påpekat att eftersom Kundan och Tata inte är närstående bolag hade Tata ingen möjlighet att kontrollera vilka varor som Kundan hade beaktat vid beräkningen av genomsnittspriserna och kostnaderna per PKN på den inhemska marknaden. Beräkningen av dumpningsmarginalen per PKN för sökandena, som är resultatet av jämförelsen av Kundans och Tatas uppgifter, är följaktligen helt felaktig. Detta förhållande har för övrigt medfört en betydande skillnad mellan den dumpningsmarginal som fastställts för sökandena och de marginaler som beräknats för de två andra exportörer som samarbetat under undersökningsförfarandet och detta trots likheten mellan de tre bolagen.

- 105 Sökandena har medgett att de två gånger har tillsänt kommissionen en förteckning över Tatas PKN motsvarande dem som Kundan tidigare tillhandahållit. De har emellertid hävdats att denna samstämmighetsförteckning inte har kunnat råda bot på det förhållandet att de uppgifter som Kundan tillhandahållit varit felaktiga. Tata har nämligen under alla förhållanden inte kunnat kontrollera om de olika varor som Kundan sålt på den inhemska marknaden klassificerats på rätt sätt.
- 106 Sökandena har sammanfattningsvis angett att rådet har åsidosatt artikel 18.3 i grundförordningen genom att fortsätta att grunda sig på uppgifter som det visste var inkorrekt och vars användande medförde uppenbart felaktiga konstateranden.
- 107 Rådet har genmält att artikel 18.1 och 18.3 i grundförordningen inte kan ha som verkan att en part ges rätt att kräva att institutionerna skall underkänna de uppgifter som parten själv presenterat.
- 108 Rådet har dessutom närmare angett att den samstämmighetsförteckning som sökandena tillsänt kommissionen efter det att förordningen om preliminär tull hade offentliggjorts gjorde det möjligt för den sistnämnda att göra en giltig jämförelse mellan Kundans uppgifter om normalvärdet och Tatas uppgifter om exportpriset och, följaktligen, att korrekt beräkna dumpningsmarginalen.

Förstainstansrättens bedömning

- 109 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att det i artikel 18.3 i grundförordningen föreskrivs följande. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett i rimlig grad tillförlitligt avgörande.

- 110 Förstainstansrätten påpekar vidare att även om denna bestämmelse, såsom kommissionen har gjort gällande, gör det möjligt för en berörd part att hävda att det var fel av institutionerna att underkänna de uppgifter som parten tillhandahållit, ger den emellertid inte parten rätt att kräva att de uppgifter som den själv har tillhandahållit skall underkännas.
- 111 Rätten beaktar emellertid att sökandena genom sin tredje grund har gjort gällande i huvudsak att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de bestämde normalvärdet beträffande sökandena utifrån den PKN-klassificering som Kundan gjort.
- 112 Det bör härvid påpekas att sökandena inte har bestritt att de, som bilaga till sitt yttrande över förordningen om införande av den preliminära tullen, daterat den 10 oktober 1997, tillsände kommissionen en förteckning innehållande Tatas PKN och motsvarande PKN för Kundan. De har inte heller bestritt att de genom skrivelse av den 28 oktober 1997 tillsänt kommissionen en korrigerad och reviderad samstämmighetsförteckning. Det är dessutom ostridigt mellan parterna att kommissionen och rådet, när de slutgiltiga antidumpningstullarna infördes, grundade sig på de PKN som använts i Tatas förteckningar som bringats i överensstämmelse med dem som fanns i Kundans klassificering för jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset.
- 113 Det skall följaktligen prövas om institutionerna har gjort en uppenbart oriktig bedömning när de ansett att Tatas samstämmighetsförteckning över sina PKN och dem som Kundan använt räckte för att dels råda bot på de fel som fanns i den sistnämndas klassificering, dels möjliggöra en rättvis jämförelse mellan Kundans uppgifter om normalvärdet och Tatas uppgifter om exportpriset.
- 114 Det kan härvid konstateras att det av punkt 2 i del B i det frågeformulär som tillsänts sökandena under undersökningsförfarandet framgår att PKN-klassificeringens funktion huvudsakligen var att göra det möjligt för institutionerna att

fastslå ett samband mellan de varor som var föremål för export till gemenskapen och de liknande varor som avsattes på den inhemska marknaden. Av punkt 2 i del H i samma frågeformulär framgår det att PKN består av följande uppgifter: produkttypen — i frågeformulären urskiljdes för detta ändamål sju kategorier FIRS — det råmaterial som använts, DIN-numret (Deutsche Industrienorm), vari angavs de standardnormer som följs i tillverkningen av FIRS, den berörda produktens diameter och dess längd.

- 115 PKN:s huvudfunktion är således att definiera de fysiska och tekniska kännetecken för de varor som säljs på den inhemska marknaden genom att gruppera dem efter de sistnämnda kännetecknen. På så sätt skall institutionerna kunna urskilja identiska eller liknande produkter som exporteras till gemenskapen.
- 116 Det framgår emellertid av den samstämmighetsförteckning som sökandena utarbetat och tillsänt kommissionen genom skrivelse av den 28 oktober 1997 att de för varje produktkategori som Kundan grupperat under ett och samma PKN har angett den motsvarande kategori produkter som Tata exporterar till gemenskapen, klassificerade under korrekt PKN.
- 117 Mot denna bakgrund och med hänsyn till PKN-klassificeringens funktion såsom denna beskrivits i de frågeformulär som tillsänts sökandena, kunde institutionerna rättsenligt anse att de sålunda harmoniserade uppgifterna kunde användas gentemot sökandena trots de felaktigheter som fanns i den klassificering som Kundan inledningsvis hade tillhandahållit.
- 118 Samstämmighetsförteckningen i fråga har dessutom särskilt utarbetats av sökandena för att användas under undersökningsförfarandet. Sökandena har inte heller under undersökningsförfarandet motsatt sig att den används.

- 119 Sökandena har vidare gjort gällande att resultatet av beräkningen av deras dumpningsmarginal för varje produktkategori under ett och samma PKN-nummer är felaktig på grund av felaktigheterna i den klassificering som Kundan gjort. Felaktigheterna i de beräkningar som institutionerna gjort beror bland annat på den betydande skillnad som förelåg mellan den dumpningsmarginal som framtagits för sökandena och den som fastställts för de andra indiska tillverkare-exportörer som berördes av undersökningen, nämligen bolagen Lakshmi Precision Screws Ltd och Audler Fasteners. För dessa bolag bestämdes inte normalvärdet på grundval av de uppgifter som Kundan tillhandahållit. Sökandena har understrukit dels att dessa två producenter/exportörer bedrev verksamhet under liknande förhållanden som Kundan, dels att deras dumpningsmarginal i förordningen om preliminär tull överensstämde med den som fastställdes för Kundan.
- 120 Förstainstansrätten påpekar i detta hänseende inledningsvis att det bland de exportörer som berördes av undersökningen endast var Tata som hade utarbetat en samstämmighetsförteckning som gjorde det möjligt att bringa den klassificering som Kundan gjort i överensstämmelse med dess egna uppgifter. Det var följaktligen riktigt av institutionerna att inte använda de uppgifter som Kundan tillhandahållit vid beräkningen av normalvärdet för de två andra indiska exportörerna och att därför göra en omkonstruering därav.
- 121 Förstainstansrätten konstaterar för det andra att Tatas och Kundans dumpningsmarginaler fastställdes i den ifrågasatta förordningen på grundval av ett exportpris som beräknats efter de priser som Tata tillämpade på gemenskapsmarknaden och inte, som i förordningen om preliminär tull, på grundval av de priser som Kundan fakturerade Tata. Detta har inneburit att sökandenas dumpningsmarginal har höjts.
- 122 Förstainstansrätten påpekar slutligen följande. Som svar på de skriftliga frågor som förstainstansrätten har ställt har rådet närmare angett att den märkbara skillnad som finns mellan sökandenas dumpningsmarginal och den som bestämts för de andra indiska exportörer som berörs av samma undersökning beror på ett flertal faktorer. Bland dessa faktorer återfinns bland annat skillnaderna mellan de varor som de tre producenterna tillverkar och deras tillverkningsprocess,

Kundans höga tillverkningskostnader och det faktum att institutionerna använt en annan beräkningsmetod för normalvärdet. Vad sökandena i detta hänseende uppgett under förhandlingen gör inte att rådets uppgifter kan ifrågasättas.

- 123 Mot denna bakgrund och med hänsyn till ovanstående finner förstainstansrätten att institutionerna inte gjort någon uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa normalvärdet för sökandena på grundval av den PKN-klassificering som Kunden upprättat.
- 124 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 20.4 i grundförordningen

Parternas argument

- 125 Sökandena har hävdad att de aldrig fått några klara uppgifter om samtliga de faktiska och rättsliga omständigheter som utgjorde grund för att de ifrågasatta antidumpningsåtgärderna vidtogs. De har i detta hänseende angett att de dokument med information som tillsänts dem under det administrativa förfarandet strider mot förordningen om slutgiltig tull på flera väsentliga punkter. I synnerhet har de aldrig fått några tydliga förklaringar till bedömningen att de priser som Kunden fakturerat Tata är otillförlitliga och beslutet att från Tatas exportpris göra avdrag med en provision uppskattad till 2 procent.

- 126 Beträffande uppgifterna om att Kundans priser är otillförlitliga har sökandena för det första hävdad att kommissionen inte informerat dem, i tillräckligt god tid för att de skulle kunna försvara sig, om att Tatas pris kunde användas i stället för Kundans priser som utgångspunkt för att fastställa exportpriset. De har för det andra gjort gällande att kommissionens förklaring till varför Kundans priser var av otillförlitlig karaktär var olika varje gång som institutionerna tog upp exportprisfrågan. Sökandena har slutligen påpekat att det var först i rådets svaromål som det för första gången hävdade att den ändrade versionen av deras principöverenskommelse innehöll en kompenserande del.
- 127 Vad gäller den justering som gjorts för en uppskattad provision har sökandena påpekat att kommissionen tillsänt dem klara förklaringar först i dess skrivelse av den 10 februari 1998, vid vilken tidpunkt de inte längre kunde reagera eftersom deras tidsfrist för att inge yttrande hade löpt ut.
- 128 Sökandena har till följd härav hävdad att de under det administrativa förfarandet inte varit i stånd att tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt, vilket strider mot vad som föreskrivs i artikel 20.4 i grundförordningen.
- 129 Rådet har erinrat om att ett åsidosättande av artikel 20.4 i grundförordningen kan medföra att den ifrågasatta rättsakten ogiltigförklaras endast om de uppgifter som institutionerna tillhandahållit varit ofullständiga och om, på grund av att dessa uppgifter varit otillräckliga, sökandena inte varit i stånd att tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt. Så var inte fallet i förevarande fall eftersom sökandena bereddes tillfälle att ta del av kommissionens ståndpunkt och bemöta denna såväl i fråga om huruvida de priser som Kundan fakturerade Tata var otillförlitliga som i fråga om justeringen av exportpriset.

- 130 Rådet har i andra hand gjort gällande att om man antog att institutionerna har åsidosatt sökandenas rätt till försvar i fråga om fastställandet av justeringen av exportpriset skulle detta inte kunna påverka lagenligheten av de antidumpningsåtgärder som införts utan endast deras belopp. I sådant fall skall förstainstansrätten endast ogiltigförklara artikel 1 i den ifrågasatta förordningen och enbart i den del det införs en slutgiltig antidumpningstull som överstiger 45,5 procent.

Förstainstansrättens bedömning

- 131 Syftet med den skyldighet som åligger kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i grundförordningen, nämligen att informera de företag som berörs av ett antidumpningsförfarande om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka ett införande av antidumpningstullar skall föreslås, är att garantera rätten till försvar för de företag som omfattas av ett sådant förfarande. Den aktuella grunden som avser att denna bestämmelse åsidosatts skall således tolkas så, att det i huvudsak görs gällande att svarandenas rätt till försvar åsidosatts under det administrativa förfarande som avslutades med att den ifrågasatta förordningen antogs.
- 132 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att enligt en fast rättspraxis skall, i enlighet med principen om iakttagande av rätten till försvar, de berörda företagen under det undersökningsförfarande som föregår antagandet av en antidumpningsförordning under det administrativa förfarandet beredas tillfälle att på ett tillfredsställande sätt yttra sig i frågan huruvida de faktiska omständigheter, påstådda förhållanden och den bevisning som kommissionen har anfört till stöd för sitt påstående att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada är riktiga och relevanta (domstolens dom av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer och Saudi Arabian Fertilizer mot rådet, REG 1991, s. I-3187, punkt 17, förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-121/95, EFMA mot rådet, REG 1997, s. II-2391, punkt 84, av den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94 och T-160/94, Ajinomoto och NutraSweet mot rådet, REG 1997, s. II-2461, punkt 83, och av den 19 november 1998 i mål T-147/97, Champion Stationery m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-4137, punkt 55).

- 133 Dessa krav har fastställts i artikel 20 i grundförordningen. I artikel 20.2 anges således att klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer samt företrädare för exportlandet "får begära att slutligen ta del av de viktigaste omständigheterna och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs..., varvid särskild hänsyn skall tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna" (dom i det ovannämnda målet *Champion Stationery m.fl. mot rådet*, punkt 55). I artikel 20.4 föreskrivs att ett slutligt utlämnande av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt och, normalt sett, senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9 i grundförordningen. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna uppgifter om vissa omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas så snart som möjligt. Utlämnande av uppgifter skall inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden skall uppgifter om dessa utlämnas snarast möjligt. I artikel 20.5 i grundförordningen tilläggs dessutom att företag som erhållit sådana slutgiltigt utlämnade uppgifter har rätt att inkomma med yttranden inom en tidsfrist som skall fastställas av kommissionen och som skall vara minst tio dagar.
- 134 Förstainstansrätten skall mot bakgrund av dessa principer pröva om sökandenas rätt till försvar har åsidosatts under undersökningsförfarandet.
- 135 Den fjärde grunden består av två delar. Inom ramen för den första delen har sökandena gjort gällande att deras rätt till försvar har åsidosatts genom att kommissionen inte har informerat dem, i tillräckligt god tid för att de skall kunna försvara sig, om sitt beslut att anse att de priser som använts mellan Kundan och Tata var otillförlitliga.
- 136 Förstainstansrätten konstaterar i detta hänseende för det första att kommissionen, i sin skrivelse till sökandenas ombud av den 29 oktober 1997, inte bara har begärt förklaringar i fråga om den prispolitik som användes i de sistnämndas

förbindelser utan även varskott sökandena om att den, i avsaknad av rimliga förklaringar, ansåg att de priser som Kunden fakturerade Tata inte var priser som tillämpades "vid normal handel". Kommissionens uppfattning framgår av ordalydelsen i denna skrivelse på ett tillräckligt klart sätt. Enligt kommissionens uppfattning skulle de priser som Kunden använde i förhållande till Tata i avsaknad av övertygande förklaringar från sökandenas sida anses som otillförlitliga och de skulle som en följd därav inte godtas.

137 Det skall vidare påpekas att kommissionen i sitt dokument med information, som tillsändes sökandena den 23 december 1997, nämnde sitt beslut att inte använda de priser som Kunden fakturerat Tata som grund för fastställandet av exportpriset. Kommissionen förklarade att dessa priser inte kunde anses tillämpas vid normal handel eftersom det måste anses råda en särskild förbindelse mellan sökandena på grund av exklusivavtalet som band dem. Den informerade följaktligen sökandena om att exportpriset skulle beräknas på grundval av de priser som Tata tillämpade gentemot sina gemenskapskunder.

138 Det skall påpekas att sökandena i sina yttranden, som svar på det ovannämnda dokumentet med information, inte endast bestred kommissionens påstående att det rådde en särskild förbindelse mellan dem på grund av att de var bundna av ett exklusivavtal. De redovisade även skälen till varför man inte kunde anse att det förelåg ett kompensationsarrangemang som gjorde att kommissionen kunde anse att de priser som Kunden tillämpade var otillförlitliga.

139 Mot denna bakgrund konstaterar förstainstansrätten att sökandena inte bara beretts tillfälle att framföra sin ståndpunkt utan att de också uttryckt sin uppfattning såväl i fråga om giltigheten av de slutsatser som kommissionen dragit

av exklusivavtalet och av den prisstrategi de haft som i fråga om möjligheten att i allmänhet dra slutsatsen av dessa omständigheter eller andra omständigheter att det finns ett kompensationsarrangemang i den mening som avses i artikel 2.9 i grundförordningen.

- 140 Det skall dessutom påpekas att det huvudargument som sökandena utvecklat inför förstainstansrätten för att bestrida institutionernas beslut att fastställa exportpriset på grundval av Tatas priser, ett argument som grundats på Passbooksystemets funktion, redan hade framförts av de sistnämnda under det administrativa förfarandet såväl i deras skrivelse av den 3 november 1997 som i deras synpunkter på dokumentet med information av den 23 december 1997.
- 141 Mot denna bakgrund kan talan inte vinna bifall på den första delen av den fjärde grunden.
- 142 Inom ramen för den andra delen har sökandena gjort gällande att deras rätt till försvar har åsidosatts eftersom kommissionen inte har informerat dem, i tillräckligt god tid för att de skulle kunna försvara sig, om sitt beslut att justera exportpriset med en uppskattad provision.
- 143 Denna andra del av den fjärde grunden saknar intresse eftersom förstainstansrätten i punkterna 89—101 ovan funnit att det var rättsstridigt av institutionerna att göra denna justering.
- 144 Talan kan således inte vinna bifall på någon del av den fjärde grunden.

Rådets andrahandsyrkande

Parternas argument

- 145 Rådet har i sina inlagor i andra hand och för det fall förstainstansrätten skulle anse att det fanns fog för den andra grunden yrkat att förstainstansrätten skall ogiltigförklara artikel 1 i den ifrågasatta förordningen endast i den mån det där fastställs en antidumpningstull för sökandena på en nivå som överstiger 45,5 procent, vilket motsvarar den procentsats som skulle ha tillämpats om institutionerna inte hade gjort den omtvistade justeringen (se punkt 88 ovan).
- 146 Sökandena har motsatt sig rådets yrkande och gjort gällande att förstainstansrätten inom ramen för sin prövning av huruvida den ifrågasatta förordningen är rättsenlig inte har behörighet att omformulera denna utan endast att ogiltigförklara den.

Förstainstansrättens bedömning

- 147 Förstainstansrätten påpekar för det första att den i förevarande fall endast skall pröva om den ifrågasatta rättsakten är rättsenlig och att den inte har full prövningsrätt. Förstainstansrätten har således behörighet att ogiltigförklara den ifrågasatta rättsakten, men den har inte behörighet att omformulera denna.
- 148 Förstainstansrätten anser vidare att det förhållandet att justeringen i fråga är rättsstridig påverkar lagenligheten av artikel 1 i den ifrågasatta förordningen endast i den mån som den antidumpningstull som fastställs däri överstiger den som skulle ha gällt utan denna justering.

- 149 Genom att följaktligen endast delvis ogiltigförklara artikel 1 i den ifrågasatta förordningen i den mån som den antidumpningstull som fastställts för sökanden överstiger den som skulle gälla utan nämnda justering, drar förstainstansrätten endast de nödvändiga följderna av sin bedömning, utan att för den sakens skull sätta sig i svarandeinstitutionens ställe.
- 150 Av dessa skäl och med hänsyn till ovanstående skall artikel 1 i den ifrågasatta förordningen ogiltigförklaras i den mån som den antidumpningstull som fastställts för sökandena överstiger den som skulle ha gällt om exportpriset inte hade justerats med ett belopp för provision.

Rättegångskostnader

- 151 Enligt artikel 87.3 i förstainstansrättens rättegångsregler kan rätten besluta att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. I förevarande mål har sökandenas yrkande om ogiltigförklaring delvis vunnit bifall. Förstainstansrätten finner efter en skälighetsbedömning av omständigheterna i målet att rådet, förutom sin egen rättegångskostnad, skall bära 30 procent av sökandenas rättegångskostnader och att dessa skall bära 70 procent av sina rättegångskostnader.
- 152 Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall kommissionen bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 393/98 av den 16 februari 1998 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fästnanordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Thailand ogiltigförklaras i den mån som den antidumpningstull som fastställts för export till Europeiska gemenskapen av varor som Kundan Industries Ltd har tillverkat och Tata International Ltd har exporterat överstiger den antidumpningstull som skulle ha gällt om exportpriset inte hade justerats med ett belopp för provision.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Rådet skall bära sin rättegångskostnad och ersätta 30 procent av sökandenas kostnader. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

Vilaras

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 november 2002.

H. Jung

M. Vilaras

Justitiesekreterare

Ordförande